

Alex Goedhart: 'Ik heb nog geen titel' Uitgeverij Boekscout 2016. ISBN 9789402224030 Zie ook: www.boekscout.nl (Burn out/Depressie/ED)

Soort boek/ziekte stijl:

Boek van 206 pagina's waarin Alex Goedhart in dagboekvorm schrijft over zijn leven en de reizen die hij maakte. Daarnaast vertelt hij hoe hij vastliep in het onderwijs, een depressie kreeg, burn-out raakte en wat hem in het leven interesseert. Aan het eind van het boek staat een lijst met muziektitels 'Radio Depressiva's top 2000.

Boekscout.nl: 'Decaantje was ooit 18 en het leven zou een groot avontuur worden. Decaantje is nu 40 en zit iedere avond vastgeroest naar Wegmisbruikers te kijken. Met behulp van een burn-out en een portie sarcasme werkt hij toe naar een enorme depressie. Kortom: dit wordt lachen. Zeker als hij met de lezer zijn enthousiasme deelt over zijn vastgelopen carrière in het onderwijs, de Aziatische toerist, de Nederlandse samenleving, Facebook, commerciële muziek of de Efteling. Ook andere vertellers komen in deze verhalenbundel aan het woord, zodat het steeds weer een verrassing is op welke manier en door wie de lezer wordt aangesproken.'

Over de schrijver:

Boekscout.nl:

Naam:	Alex Goedhart
Werk:	Nog maar 26 jaar en 330 dagen
Hobby's:	Muziek, malen en iedere zondag in mijn eentje naar de Ikea
Burgerlijke staat:	Intens burgerlijk
Rijbewijs:	Nee, altijd op die takkefiets
Dromen:	Zijn ver weg

Zie ook: <https://nl-nl.facebook.com/alex.goedhart.35>

Wat viel op:

Het boek is vooral een beschrijving van het leven van de auteur. De depressie en burn-out wordt in zinnen zoals hieronder beschreven.

Citaten:

Pag. 26: 'De rest van de ochtend was gewoon overleven. Proberen die sombere gedachtes te vervangen door mooie herinneringen. Lukte niet, dus toen maar de minuten gaan wegtellen.'

Pag. 31: 'Ondanks het feit dat ik alleen maar energie had om met mijn depressieve reet op de bank te liggen, moest ik maandagnacht aan de bak.'

Pag.177: 'En ik ben een uitgedoofde docent Nederlands, dus wat is mijn mening waard. Misschien heb ik wel het verkeerde vak gekozen om te onderwijzen. Het zou zo maar weer kunnen. Kiezen, doodmoe word je ervan. Gelukkig is er muziek.'

Boekscout.nl: 'Na dit enerverende begin van de dag, dacht ik na over wat ik vandaag eens zou gaan doen. Ik keek op mijn wereldkaart; ik zou bijvoorbeeld de wandeling naar Santiago de Compostela kunnen maken of een sollicitatiebrief kunnen sturen naar een cruisemaatschappij, wie weet zouden ze nog een ervaren bartender kunnen gebruiken. Uiteindelijk had ik het meeste zin in een fietstocht naar een school in Rotterdam-Zuid. Gewoon leuk, de hele dag in een schoolgebouw opgesloten zitten. Dat leek me wel wat. Snel mijn C&A-pakje aangedaan en met mijn geile lunchpakket op weg naar een nieuw avontuur. Natuurlijk sta ik weer in de lift met mijn overspannen, depressieve en eenzame onderbuurvrouw die vorige week heeft geklaagd over mijn harde plassen, want al het geluk komt me gewoon aanwaaien. Terwijl ik me in de lift sta op te vreten, denk ik eraan hoe groot de kans eigenlijk is dat je tegelijkertijd met je aartsvijand in de lift zit. Dat je in diezelfde secondes op dat liftknopje wil drukken. Zij stapt een verdieping lager in, dus het is iedere dag weer Russisch roulette. En toch gaat dat pistool veel te vaak af. Zeker als je bedenkt dat ze de helft van het jaar in de ziektewet zit en op die dagen haar deur niet uitkomt. Ze heeft een bril met van die verreijkerglazen en het geheel wordt afgemaakt met een knalrode pruik, want geen haar die eraan denkt om op dat hoofd te gaan groeien. Alleen al naar haar kijken doet pijn. Zeker als ze kwaad wordt en dat is ze op dit moment: dan gaan die neusgaten nog een meter verder open en hoor je haar onrustige ademhaling. Ik was blij dat ik die ochtend niet mijn rode T-shirt had aangetrokken.'